

בתי המשפט

הפ 200988/04		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
בש"א 178667/04			
08/09/2004	תאריך:	כב' השופטת רות רונן	בפני:

מבקשת	פישר טורס בע"מ	בעניין:
	ע"י ב"כ עו"ד רובין	
	נגד	
	1. פתאל ניהול מלונות בע"מ	
	רשת מלונות פתאל	
	מלון מרידיאן אילת	
	מלון מג'יק סאנרייז קלאב	
	מלון פרדייז	
	מלון מג'יק נירוונה קלאב	
	מלון גולדן טוליפ	
	מלון מרידיאן ים המלח	
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד פלד	

החלטה

1. המבקשת הגישה המרצת פתיחה, בה עתרה כי בית המשפט יורה על אכיפת ההסכמים בינה לבין המשיבה. במקביל עתרה המבקשת כי יינתן צו עשה זמני, לפיו יימסרו ללקוחותיה במהלך חג ראש השנה, החל בימים 15.9.04-18.9.04, כל 275 החדרים שנמכרו ע"י המבקשת ברשת מלונות המשיבה.
2. המבקשת היא חברה העוסקת בתיירות, והיא עוסקת בין היתר בשיווק חדרים במלונות, ובכלל זה - מלונות ברשת המלונות של המשיבה. בין הצדדים קיים הסכם מסגרת, שצורך כנספח 5 לתגובת המשיבה, המסדיר את מערכת היחסים ביניהם. ע"פ הסכם המסגרת, יכולה המבקשת להזמין חדרים במלונות המשיבה באחד משני אופנים – הזמנות בודדים, והזמנות קבוצות. אין מחלוקת כי המחירים אותם גובה המשיבה עבור בודדים, הם גבוהים יותר מהמחירים הנגבים עבור קבוצות. מעבר להסכם המסגרת, קיימים הסכמים המכונים "הסכמי סגירה", שהם הסכמים ספציפיים להזמנת חדרים במלונות הרשת, המתייחסים להזמנות של מספר מסויים של חדרים, במועדים מסויימים.
3. לטענת המבקשת, הוזמנו על ידיה לראש השנה ולסוכות 275 חדרים, ע"פ הפירוט שבבקשה, במלונות שונים ברשת המשיבה. המבקשת צרפה לבקשה "הסכמי סגירה" המתייחסים להזמנות אלה. לטענתה, למרות זאת, נשלח אליה ביום 12.8.04 מכתב מהמשיבה, בו מודיעה לה המשיבה שכל ההזמנות הנ"ל לא יכובדו (מכתב זה יכונה להלן "מכתב הביטול").
4. המשיבה טוענת כי ההסכם בינה לבין המבקשת בוטל כדין במכתב הביטול, שכן המבקשת הפרה את ההסכמים שלה עם המשיבה, הונתה ורימתה אותה. לטענת המשיבה, המבקשת מכרה ללקוחות חדרים במלונות הרשת, תוך שהציגה את הלקוחות כקבוצות הומוגניות, הזכאיות למחיר קבוצתי, בעוד שלמעשה נמכרו חדרים גם ליחידים, שאינם שייכים לקבוצות.

הדבר נעשה, ע"פ הטענה, בין היתר בקבוצת "תנובה", וכן בקבוצות שנחזו להיות מטעם מועצת פועלי בת ים, שאף פרסמה בעלון שלה את האפשרות לרכוש באמצעותה חדרים במלונות הרשת במחירי קבוצות.

עוד טוענת המשיבה כי המבקשת פנתה לבית המשפט שלא בנקיון כפיים, שכן מספר החדרים שלפי הטענה הוזמנו ע"י המבקשת לראש השנה (275) הסתבר כמספר לא נכון. כן נטען שיש לדחות את הבקשה גם בשל השיהוי בהגשתה.

5. המבקשת טוענת מספר טענות כנגד טענת המשיבה. ראשית, נטען כי המשיבה בחרה לבטל את ההסכם בינה לבין המבקשת, לא בשל ההפרה הנטענת של ההסכם, אלא משום שהמבקשת העדיפה להגדיל את רווחיה, על ידי כך שתמכור את החדרים לראש השנה לא לקבוצות אלא ליחידים, במחירים גבוהים יותר. לטענת המבקשת, באופן דומה, ביטלה המשיבה הסכמים שלה עם 10 סוכנים אחרים לפחות.

עוד טוענת המבקשת כי אין זה נכון כי מזמיני החדרים לראש השנה לא היו שייכים לקבוצות הומוגניות, ועל כל פנים הדבר לא ידוע לה. לטענת המבקשת, היא אינה בודקת האם כל מזמיני החדרים מקבוצה מסוימת אכן שייכים לאותה קבוצה, ודי לה בכך כי ההזמנה מתבצעת בחברה כלשהיא (כגון בנק מסד או הקו-אופ), כדי לראות המזמינים כחברי אותה קבוצה.

בנוסף טוענת המבקשת, כי אף בהנחה שחלק מהמזמינים לראש השנה, מקבוצה כזאת או אחרת לא היו שייכים לקבוצה, ההסכמים בין הצדדים מתייחסים לאפשרות זו, ונמצא בהם פתרון לכך: ע"פ ההסכמים, אם אדם מסוים אינו יכול להציג תעודה המעידה על כך כי הוא עובד בארגון כזה או אחר, יהיה עליו לשלם עבור החדר בו הוא שוהה, מחיר מלא ליחיד, עפ"י מחירון בודדים, ולא את המחיר הקבוצתי המוזל.

עוד טוענת המבקשת כי היא באה לבית המשפט בידיים נקיות, ולא השתתה בהגשת הבקשה, אלא ניסתה מלכתחילה לפתור את הבעיה באמצעות הדברות עם המשיבה, ורק משניסיון זה לא עלה יפה, היא הגישה (ביום 1.9.04) את התובענה ואת הבקשה לסעד הזמני.

6. שני הצדדים טוענים כי מאזן הנוחות נוטה לטובתם – המבקשת מדגישה את הנזק שייגרם לאותם האנשים שהזמינו חדרים באמצעותה, ואילו המשיבה מציינת, כי אף היא כבר מכרה לנופשים את כל החדרים שהוזמנו מלכתחילה ע"י המבקשת, כך שאם הבקשה תתקבל – תצטרך אף היא לבטל הזמנות לנופשים, שהיו אמורים לנפוש במלונות הרשת הראש השנה.

7. כידוע, בבקשה למתן סעד זמני, על בית המשפט לשקול הן את הסיכויים לכאורה של הבקשה, והן את הנושא של מאזן הנוחות, תוך תשומת לב לשאלות של נקיון הכפיים של המבקש, ולשאלה האם השתתה המבקש בהגשת הבקשה.

עניינים אלה יידונו להלן.

הזכות לכאורה

8. מתיאור המחלוקת כלעיל, עולה כי השאלה המרכזית אותה על בית המשפט לבחון במסגרת הבקשה (ושיהיה מקום לבחון אותה במסגרת התובענה), היא השאלה האם הביטול נשוא מכתב הביטול של החדרים שהוזמנו ע"י המבקשת ברשת המשיבה, היה ביטול כדין.

אם מדובר בביטול כדין, הרי אין לדעתי בעובדה שהמשיבה "נהנתה" ממנו מבחינה כלכלית (בכך שמכרה את החדרים במחירים מלאים) – כדי לשנות את התוצאה המשפטית. נהפוך הוא – העובדה כי המשיבה יכלה למכור את החדרים במחירים מלאים (מחירי "יחיד" לעומת מחירי הקבוצות, הזולים יותר) – היא מקור טענתה של המשיבה כלפי המבקשת. המשיבה טוענת כי המבקשת רימתה

אותה, בכך שלא איפשרה לה להרוויח את מלוא סכומי הכסף האפשריים מחדרי המלון, תוך ניצול תעריף קבוצתי זול, ליחידים שאינם נמנים עם קבוצות.

9. השאלה האם ביטול ההסכם היה כדין, תבחן לאור שאלת הסיכויים לכאורה של המשיבה להוכיח כי המבקשת הפרה את ההסכם בינה לבין המשיבה קודם למועד הביטול. אם ההסכם הופר – כי אז קמה למשיבה זכות ביטול. לעומת זאת, אם יסתבר כי ההסכם לא הופר – כי אז אין תוקף למכתב הביטול, והוא כשעצמו מהווה הפרה של הסכם ע"י המשיבה.

האם הוכח כי נמכרו חדרים ליחידים במחירי קבוצות?

10. אני סבורה כי המשיבה הוכיחה – נכון לשלב זה של הדיון – כי נמכרו באמצעות המבקשת חדרים שנחזו להיות חדרים לקבוצות, עבור יחידים, שלא היו חלק מהקבוצה.

אני סבורה כי ענין זה הוכח ע"י תצהירה של הגב' בן משה, וכן ע"י חלק מהתמלילים שצורפו לתצהירי התשובה מטעם המשיבה, שהמבקשת לא חלקה על תוכן האמור בהם.

11. כך, מתצהירה של הגב' אורלי בן משה, מנהלת מחלקת קבוצות של המשיבה, עולה כי בשיחה עם מר דוד מזור, ממועצת פועלי בת ים, אמר לה מר מזור כי הוא מבקש להפסיק לשלוח למשיבה נופשים תחת שמות בדויים ופיקטיביים.

אין חולק כי מר מזור הזמין חדרים ברשת המשיבה באמצעות המבקשת. ע"פ הטענה בתצהירה של הגב' בן משה, מר מזור ציין לדוגמה את קבוצת תנובה, שהתארכה ברשת המשיבה בחודשים יולי ואוגוסט 2004, (היינו, קודם למכתב הביטול), ושהיתה מורכבת לטענתו לא מאנשים שעבדו בתנובה, אלא מאנשים שלא היה להם כל קשר לתנובה.

המבקשת לא כפרה בכך שהדברים נאמרו ע"י מר מזור, לא טענה טענות לגבי ערכם הראיתי, ואף לא הזמינה את מר מזור להעיד מטעמה כדי לכפור בדברים – למרות שמר מזור היה נוכח באולם בית המשפט בעת הדיון.

12. הגב' בן משה הצהירה עוד, כי בעקבות הפגישה עם מר מזור, היא זימנה את מר ג'רסי מטעם המבקשת לפגישה, ביום 3.8.04. היא העידה, שבאותה פגישה הודה מר ג'רסי כי המבקשת פועלת בצורה פיקטיבית עם מר מזור כדי לזכות בהנחות לקבוצות, אף שמדובר באנשים פרטיים שאינם קבוצות, וכן הוא הודה כי בחודשים יולי ואוגוסט הוזמנו חדרים עבור קבוצת תנובה, אף שלמזמינים לא היה כל קשר לתנובה.

המצהירה הגב' בן משה לא נחקרה בחקירה נגדית על תצהירה, ומבחינה זאת דבריה לא נסתרו. מר ג'רסי בעדותו כופר, אמנם, בכך שהוא הבטיח בפגישה עם הגב' בן משה כי בעתיד יובאו על ידי המבקשת גם "גופים הומוגניים", אולם הוא מודה בכך שעלה בפגישה הנושא של מועצת פועלי בת ים, ושל הצורך "להקנות נהלים" לגבי צורת העבודה איתם (ר' עמ' 10 שורות 11-21).

13. לכן, אני סבורה כי הוכח לכאורה, לשלב זה של הדיון כי המבקשת הזמינה חדרים במלונות המשיבה עבור קבוצות, לפני מועד משלוח מכתב הביטול, למרות שלפחות במקרה אחד (של תנובה) לא היה מדובר בקבוצה אמיתית, והגדרת המזמינים כקבוצה נועדה רק כדי לקבל עבורם את המחיר הנמוך יותר לו זכאיות קבוצות ע"פ הסכם המסגרת בין המבקשת לבין המשיבה.

האם היתה המבקשת מודעת למכירה ליחידים?

14. יצויין כי העד מטעם המבקשת, מר ג'רסי, לא כפר למעשה, בחקירתו הנגדית, בכך שנעשו הזמנות עבור קבוצות, גם במקרים שלא היה מדובר בקבוצות הומוגניות. לטענתו, הוא מניח כי אותם אנשים שנרשמים כקבוצה, במקום עבודה מסויים, אכן שייכים לקבוצה זו, אולם הוא אינו בודק זאת. היינו, אף אם מדובר

בקבוצות לא הומוגניות, הדבר לא היה ידוע למבקשת.

ר' למשל עדותו של מר ג'רסי לגבי עובדי הקן-אופ (עמ' 2 שורות 7-6), עדותו לגבי חברי הסתדרות הגימלאים (עמ' 2 שורה 10), ולגבי עובדי בנק מסד (עמ' 6 שורות 14-12).

15. אני סבורה כי אין בעדות זו כדי לשנות את התוצאה, לפיה הסיכויים לכאורה של המשיבה להוכיח טענתה – טובים בהקשר זה מסיכויי המבקשת. מספר טעמים לכך.

ראשית, כפי שצויין לעיל, המצהירה מטעם המשיבה, גב' בן משה, הצהירה כי מר ג'רסי הודה בפניה כי ההזמנות עבור קבוצות כגון קבוצת תנובה כללו גם אנשים שאינם קשורים לתנובה – ולא נטען כי מר ג'רסי אמר לגב' בן משה כי ענין זה לא היה ידוע לו בעת שקרה.

כאמור, גב' בן משה לא נחקרה בחקירה נגדית על תצהירה, ולכן לא ניתן לקבוע כי האמור בו נסתר.

16. יתרה מזאת, מתמליל השיחה בין מנכ"ל המבקשת מר פישר לבין מנכ"ל המשיבה מר פתאל, עולה מסקנה דומה – כי המבקשת היתה מודעת למכירה המתבצעת לבוודדים במחירי קבוצות. אמנם, מר פישר טוען כי "אנחנו לא מכרנו שום דבר בבוודדים באופן ישיר" (עמ' 32 שורה 21 לתמליל).

אולם, מדבריו בהמשך עולה כי המבקשת היתה מודעת לכך שתתכן בעיה עם אופן הפעולה שלה – מר פישר אומר כי יש לדבר עם מר ג'רסי שישביר "איפה היינו בסדר גמור ואיפה אולי, אולי באמת יש איזה משהו שהוא אפור, שהוא יוכל להגיד תשמע, יכול להיות שפה באמת אנחנו קיבלנו איזה שהוא משהו לא בסדר מהלקוח שבעצם זהו זה, שהוא באמת לא התנהג בסדר" ... (עמ' 33 שורות 4-1 לתמליל). נכון לשלב זה של הדיון, די בדברים אלה כדי להביא למסקנה כי המבקשת היתה מודעת לבעייתיות אפשרית באופן הפעולה שלה, או של סוכני משנה עימם היא עבדה, בנושא של מכירת חדרים במלונות לקבוצות לא הומוגניות, בתעריפים המוזלים.

17. בנוסף, יש לציין כי מר ג'רסי עצמו היה מודע לבעייתיות הקיימת בנושא זה בדיוק – רשימות של יחידים המתיימרים להיות קבוצה הזכאית להנחת קבוצה. זאת, משום שהעד נתקל באותה בעיה בדיוק, עם מועצת פועלי בת ים עצמה, כאשר הוא עבד בחברת "צבר".

מר ג'רסי הודה בכך בחקירתו הנגדית. מבלי להתייחס לשאלה אם מר ג'רסי פוטר מחברת צבר כתוצאה מהפרשה הנ"ל, אם לאו – הרי שעולה מדבריו שלו, שהבעיה נשוא הדיון היתה מוכרת לו, והוא יכול היה לפחות להיות זהיר הרבה יותר, ודאי ככל שמדובר במועצת פועלי בת ים, שכאמור הפרשה הקודמת התייחסה אליה.

18. סיכומה של נקודה זאת – הוכח במידה הדרושה שלשלב זה של הדיון, כי הוזמנו במלונות המשיבה חדרים עבור יחידים, שלא היו שייכים לקבוצות, במחירי קבוצות, והמבקשת היתה מודעת לכך.

האם ההסכם הופר?

19. אני סבורה כי התנהגות זו של המבקשת, מהווה הפרה של ההסכם בינה לבין המשיבה. אינני מקבלת בהקשר זה את טענתה של המבקשת לפיה מאחר שקיים הסדר בהסכם הצופה פני אפשרות של אורח שאינו עובד בקבוצה – הרי אין בעייתיות במקרים כאלה.

המבקשת מפנה בהקשר זה לתניה בהסכמים לפיה:

"בקבוצות הרשמה: חובה על העובד להציג תעודת עובד, המעידה על שיוכו לקבוצה. אורח שיימצא כי אינו שייך לגוף, יחוייב עפ"י מחירון בוודדים הרשמי של אותו מלון"

20. אני סבורה כי מחומר הראיות עולה, כי ההסדר בין הצדדים היה כזה, שיחידים שאינם שייכים לקבוצה

הומוגנית, אינם זכאים לקבל מחיר קבוצתי.

אכן, קיים הסדר בהסכמים בין הצדדים, שנועד למקרה בו מסתבר למשיבה כי אורח מסויים אינו שייך לקבוצה – ובמקרה כזה עליו לשלם מחיר מלא. אולם, קיומו של הסדר כזה, אין פירושו שהמשיבה ויתרה על קיום החוזה, והסכימה כי גם יחידים שאינם שייכים לקבוצות – יוצגו כשייכים לקבוצות.

מקובלת עלי טענת המשיבה, לפיה המשיבה אינה יכולה לוודא תמיד, וביחס לכל אורח, האם הוא אכן שייך לקבוצה אם לאו. לענין זה המשיבה חייבת לסמוך על הסוכן, ולתת אמון במצג שהוא הציג לה. העובדה כי בהסכם קיים הסדר לפתרון אותם מקרים בהם המשיבה גילתה שיחיד מסויים אינו שייך לקבוצה, אינה שוללת את המסקנה כי אם הסוכן מודע למכירת חדרים ליחידים שאינם קבוצות, תוך הצגתם כחלק מקבוצות – הדבר מהווה הפרה של ההסכם של המשיבה עם המבקשת.

21. סיכומה של נקודה זו – המבקשת הפרה את ההסכם שלה עם המשיבה בכך שמכרה חדרים ליחידים שאינם חלק מקבוצות במחירי קבוצות, או לפחות היתה מודעת לכך שהדבר נעשה ע"י סוכני משנה שלה, תוך כדי שלמשיבה הוצג מצג כאילו מדובר בקבוצות, שכל האנשים המנויים בהן שייכים לקבוצה.

לאור האמור ברישא להחלטה זו – האמור עד כה, די בו כדי להביא למסקנה כי מבחינת הסיכויים לכאורה, סיכוייה של המשיבה טובים מאלה של המבקשת, שכן הפרת ההסכם ע"י המבקשת יש בה כדי להצדיק את ביטול ההסכם על ידיה.

התנהגות המשיבה

22. אוסיף ואציין, לענין התנהגות המשיבה, כי אינני סבורה כי המבקשת הוכיחה כי המשיבה ביטלה את ההסכם עימה, רק בשל כך שהיו לה הזמנות יתר לראש השנה. הדבר נובע מעיתוי הביטול – המשיבה הודיעה למבקשת על הביטול בסמוך לאחר פגישתה של נציגת המשיבה עם מר מזור, ופגישתה עם מר ג'רסי. הפגישות נערכו למעלה מחודש לפני ראש השנה. מעבר לכך שמדובר ברצף של פעולות העולה בקנה אחד עם המסקנה לפיה המשיבה אכן בחרה לבטל את ההסכם כתוצאה מההפרה הנטענת שלו, הרי ההסכם עצמו מתיר למשיבה לפעול באופן בו היא פעלה.

23. כך, בעמוד האחרון להסכם המסגרת (נספח 5 לתגובת המשיבה), נאמר:

”פתאל ניהול מלונות שומרת לעצמה את הזכות לבטל את הסכם זה עם הודעה מראש של 30 יום, לסוכן”.

מהתניה הזו בהסכם המסגרת, עולה לכאורה כי המשיבה היתה זכאית לבטל את ההסכם בהודעה מראש של 30 יום, אף אם המבקשת לא היתה מפרה את ההסכם. המשיבה אינה טוענת לזכות כזו, ואף אינה טוענת כי ניצלה אותה, אולם בהחלט ניתן ללמוד מההסכם על אומד דעת הצדדים לו – לפיו ביטול של למעלה מ-30 יום מראש, מאפשר לסוכן להתארגן, ולמנוע נזקים.

24. ואכן, העד מר ג'רסי הודה בחקירתו הנגדית, כי לאחר הפגישה בינו לבין הגב' בן משה ביום 04.15.8, הוא הודיע לכל האנשים שהזמינו מלונות דרכו ברשת המשיבה, על הודעת הביטול. (ר' עמ' 10 שורות 27-28 לפרוטוקול). חלק מההודעות נמסרו על ידו אף קודם למועד זה.

ניקיון כפיים:

25. למעלה מן הצורך, אציין כי יש ממש גם בטענות הנוספות של המשיבה. כך, הסתבר לכאורה כי מספר החדרים שלטענת המבקשת הוזמנו על ידיה לראש השנה, והיא לא תוכל לעמוד בשיווקם לאור הודעת הביטול, קטן יותר

מהמספר הנטען בבקשה.

העד מר ג'רסי הודה כי לגבי החדרים שלא שולמה עבורם מקדמה- אין המשיבה חייבת לשמור אותם. העד הודה בחקירתו הנגדית גם, כי לא לגבי כל החדרים הוא שילם מקדמות (ר' עמוד 8 שורות 22-23 לפרוטוקול).

בנוסף, אין חולק כי המבקשת רכשה 69 חדרים לראש השנה ברשת המשיבה, בתעריף הזמנות ליחידים, לאחר מכתב הביטול.

העובדה שמספר החדרים שהוזמן בפועל, שונה מהנטען, יש בה כדי להכביד על המבקשת, שפנתה לבית המשפט בבקשה לסעד מן היושר, במעמד צד אחד, והיה עליה להקפיד על הדיוק המלא של כל הדברים שנאמרו בבקשה.

שיהוי:

26. בנוסף, אני סבורה כי המבקשת השתהתה בהגשת הבקשה. מדובר, כאמור, בהזמנת חדרים לראש השנה, לימים 15.9.04 - 18.9.04. מכתב הביטול נשלח ביום 12.8.04. המבקשת היתה מודעת לדחיפות שבבירור המחלוקת, ואך על פי כן לא הגישה את הבקשה אלא ביום 1.9.04, למעלה משבועיים לאחר מכתב הביטול. בנסיבות הענין מדובר בשיהוי שיש בו כדי להכביד של המבקשת.

מאזן הנוחות

27. לענין מאזן הנוחות, יש לציין כי ככל שמדובר בנופשים שרכשו חדרים במלון לראש השנה, הרי יהיו נופשים שייפגעו, בין אם הבקשה תתקבל ובין אם היא תידחה. אם תתקבל הבקשה, ייפגעו הנופשים להם מכרה המשיבה חדרים במלון. אם הבקשה תידחה, ייפגעו הנופשים שרכשו חדרים באמצעות המבקשת.

בנוסף, המבקשת עצמה תיפגע, אם הבקשה תידחה – שכן היא תאלץ לבטל הזמנות לנופשים שרכשו חדרים באמצעותה- בדיוק באופן שהמשיבה תינזק אם הבקשה תתקבל.

28. אף על פי כן, אני סבורה כי מאזן הנוחות נוטה, במידת מה, לזכות המשיבה. הטעם הראשון לכך, הוא העובדה כי אותם נופשים שרכשו חדרים באמצעות המבקשת, קיבלו הודעה זה מכבר ביחס לביטול הזמנתם – כאמור, העד מר ג'רסי העיד כי לאחר פגישת 15.8.04, הוא הודיע לכל רוכשי החדרים על הביטול.

מנגד, רוכשי החדרים מהמשיבה, לא קיבלו עד היום כל הודעה על בעייתיות ברכישת החדרים על ידיהם, ואם הרכישה תבוטל, הדבר ייודע להם שבוע בלבד לפני המועד שנועד ליציאתם לנופש.

29. ענין זה עולה בקנה אחד גם עם מה שנאמר לעיל, על פיו המשיבה היתה רשאית להודיע למבקשת על ביטול ההסכם עד 30 יום מראש – ואין מחלוקת כי כך היא עשתה. התניה זו בהסכם, מעידה על אומד דעתם של הצדדים לו, כי אם תינתן הודעת ביטול למעלה מ-30 יום מראש, הנזק שייגרם מכך למבקשת אינו גדול במיוחד, וענין זה יש בו כדי להשליך גם על הנושא של מאזן הנוחות.

30. אשר על כן, ומכל הטעמים שלעיל, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה.

המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בסך 10,000 ₪ + מע"מ

31. התיק נקבע לתזכורת פנימית ביום 22.9.04

עד מועד זה יודיע בא כוח המבקשת האם הוא עומד על קיום דיון בתביעה העיקרית, או שלאור התוצאה בהליך הזמני ולוח הזמנים כלעיל, הוא חוזר בו מתביעתו.

לא תקבל כל הודעה – תמחק התביעה.

המזכירות תשלח העתק של ההחלטה לצדדים באמצעות פקסימיליה או בדואר אלקטרוני.

ניתנה היום **08/09/2004** בהעדר הצדדים.

ר. רונן, שופטת

קלדנית: סיגי י.